

Förord

Minnen - en gåva till kommande generationer

Hällekils studiecirkel blev inte färdig med sitt inventeringsarbete. Varför? Ja, jag är säker på att det inte var av brist på material utan troligtvis tvärtom. Margit, Ester, Elna och Vidar gick in i ålderdomen medan ämnet var långt ifrån uttömt. Jag vet att Vidar kände vanmakt och jag tror att jag lovade honom att färdigställa arbetet.

Det är ingen lätt uppgift att ta vid där veteranerna slutade. Lennart Ludvigsson har hjälpt till med att samla materialet omsorgsfullt i pärmar och på disketter. Men tid har förflutit, världen och

datorutrustningar har förändrats. Lyckligtvis har inte studiecirkelns arbetsmaterial förändrats. Det är en ansevärd mängd intressanta minnen som finns dokumenterade. Nils Karlsson som var cirkelledare har visserligen fått förklara ett och annat, men vem ska läsa uttömmande beskrivningar om allt från hemmanskartor till säterliv? Hur ska Hällekils historia presenteras för att intressera kommande generationer? Det måste ändå vara avsikten...

Jag har läst och begrundat. Under tiden har mitt eget intresse fördjupats. Jag känner igen företeelser som jag själv hört om eller själv upplevt. Jag blir nyfiken och vill veta mer. Jag läser i Tord Ljungströms *En bok om Övre Ullerud* (1947) och vaskar fram det som skrivits om Hällekil. Hur såg det ut här förr, för 50, 100 eller 150 år sedan? Mina sinnen har skärpts inför vad som skett. Det kan vara en berättelse jag kommer ihåg, ett namn eller årtal på en gravsten, lämningar av ett hus eller en gammal körväg. Vid 60 års ålder började jag förstå att jag själv också är en del av Hällekils historia med skyldighet att förmedla minnen vidare.

Det bär mig emot att minska ner på studiecirkelns nedskrivna texter, det utförliga och detaljerade. Men jag har bestämt mig för att redovisa materialet i förkortad form, på mitt sätt, tillsammans med egna och andras minnen från Hällekil.

Det ursprungliga materialet från inventeringen, dokumentation och gårdshandlingar från Hällekils hemman kommer att förvaras i arkivet på Övre Ullereds hembygdsgård, för att den som vill ska kunna ta del av det.